

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Responsa De Ivre Canonico Præsertim Novissimo

Zype, Frans van den
Antverpiæ, M. DC. XLV.

§. VII. De Nouitiarum receptione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73071)

dis verficulus antiquus ita excipit; nisi lex, fauor, aut natura repugnet. adeoque nec contrariari potest priuilegio c. 2. in verb. recognoscendo vel profitendo. de reb. Eccl. non alien. in 6. neque confessio mutat statum: l. liberos. C. de confess. neq; professione ferui constituuntur: l. parentes. ibi. neque factum huiusmodi defensionem libertatis excludit. l. interrogatam. ibid. debetque semper confessio sociam habere veritatem. c. fin. X. de confess. quæ si per diplomata liqueat, nihil confessio obest. sed neque iuri publico ordinis potest priuatus renunciare. c. si diligenti. X. de for. comp. sed & in carcere, aut tormentorum metu l. qui in carcerem. D. Quod metu. l. 1. §. quæstione. D. de question. Mysing. 5. obs. 23. facta nullius sunt momenti. grauissimi autem tormenti, & mortis vicem habent censuræ. c. cum nemo Episcop. 11. q. 3. Sanches de matr. l. 4. d. 5. n. 17. Quare & Clmētina multorum de penis actis in carcere, & nominatim resignationibus disertè resistit. & alias spoliatus, metu præsumitur renunciare. c. super hoc de renunc. & non cognoscitur super spontanea voluntate nisi post restitutionem. c. 2. X. de rest. spol. & post confessionem sic extortam omnia sunt redintegranda. causam matr. X. de of. del. d. c. super. Neque verò carcerationis etiam iustitia omnia carceratorum acta iustificat. DD. in l. 3. D. Quod metu. d. l. qui in carcerem ibid. Tuscus V. carceratus concl. 89. & hinc fuisse iustam quod aiunt. petitio principij est. Sanè Tridentinum ad carcerem atrociam ferè delicta exigat. §. 25. c. 6. §. in crimin. hic autem summa reatum est, pro exemptione dixisse. eoque ubi carcerati superioritatem verbis confessi sunt; mox absoluti, dimissi, atque dealbati sunt. praxes eliciendarum huiusmodi per artes confessionum ac scripturarum pulchrè damnantur in c. si quandoque. 15. q. 6.

2.
An saltem
iurantes ipsi
obligentur?

Videri quidem possent ipsi iurantes saltem obligari; & renun-

tatio in eorum saltem præiudicium valere. gl. fin. c. cum tempore X. de arbit. sed expressè contrà dicitur in c. cum dilect. X. de relig. dom. in fin. ubi non tantum monachi; sed ipse Abbas suo promisso contrauenire potest contrarianti exemptioni. Interest enim Papæ ne subditi sui ab aliis iudicentur, quod interesse ita est correlatum, vt non possit commodè fieri exempti, & superioris separati. vt latius in decisione Rote 26. Augusti 1641. sub Panziolo in hac causa d. a. d. Vltipponensi quam refert Tamburini. de iur. Abbas. l. 3. & idem docet de iure abbatiss. d. 17. quæst. 4. sed indubitanter est Papæ superioritas, & subiectio exemptorum, itaque hi illius iuri præiudicare non possunt vt neque clericus in Iudicem laicum cogentur sentire: c. si diligenti. X. de for. comp. nec Ecclesiasticum, nisi de proprii Episcopi assensu. c. significati eod. alia item citat Tamburini.

§. VII.

De Nouitiarum receptione.

Obicitur 2. virginum nouitiarum admissionem ad auctoritate ordinaria pendere; sed iterum, si hæc per bullam priuilegiariam excepta sunt, in aliis firmant exemptionis regulam. & licet oportet iura iuribus concedere; sic & has priuilegiarias constitutiones. c. cum expediat. de elect. d. 6. vt hæc pro exceptione; pro regula autem exemptionem recipere, & ferè talis forma regulæ & exceptionis, seu generis & speciei ex c. quia propter. & c. cum dilect. eod. inter se pugnare videbatur: & etiam Hostiensis, vt gloss. in d. c. cum expediat contrarietatem esse censebat: Respondit tamen Bonifacius VIII. rescripta illa inuicem esse sic concordanda. Sed

Sed neque receptio virginum ad arbitrium pertinet Episcopi; sed superiorum ordinis, & conuentus. Episcopus autem illo præuio, *iuxta verba c. 12. regule* consentit tantum in recipiendam. *iuxta Concilium Nicenum c. 14.* & in omnibus Concilium Trident. illarum examen exigit. *f. 25. de regul. c. 17.* sed quoad exemptas non de vniuersis ad ordinem spectantibus, sed libertate ingressuræ, vestiendæ, seu professuræ, formulæ autem & professorum & inauguratarum relatæ, si veteres sunt, accipiendæ sunt secundum regulam per bullas declaratam, modificatam, restrictam: si nouitiæ, euertuntur à d. c. cum dilectus d. c. cum tempore d. c. 13. X. de maiorat. nouitias esse conuincit mentio matris Ecclesiæ sancti B. quippe mater illa centum annis nata esset post filiam. præterquam quod formulam veterem adeo uertit mutari Greg. IX. vt si præter formam canonicam (atque adeo contra exemptionem) exactum fuerit obedientiæ iuramentum, nec obligare illud, nec vllas vires habere rescripserit. *d. c. 13. X. de maior. & obed.* vt exclamare tanquam in periuros non tam altum oporteat; ne simul iudicium Pontificis Romani in d. c. 13. in damnationem vocetur.

Sed & longè differunt consensus & autoritas. neutrum exigunt bullæ Ordinis. *Licet*, inquit, *abbatisis, aut vicem gerentibus earumq. Confessoribus generalibus monasteriorum & locorum presatorum clericos & laicos & absolutos, & alias personas viri- usque sexus, etiam virgines & mulieres à seculo fugientes, ad conuersionem in monasterijs & locis ipsis recipere, & ad professionem admittere: post annum tamen probationis, pro ipsorum beneplacito uoluntatis, ipsorum, inquit bulla, non dicecesanorum, qui ea propter quod per Pontificem licet, non possunt impedire: neque priuilegio à superiori concessio derogare, c. dilect. de temp. ordin. clemen. 2. de*

elect. per huiusmodi ergo facultatem cessat d. decretum Concilij Niceni, cap. 14. vt ad monachatum nemo recipiatur, nisi de licentia Episcopi: vt cellas nouas aut congregatiunculas monachorum absque notitia Episcopi nemo instituat: *c. cellulas. 18. q. 2.* (præterquam quod hæc congregatio, & monasterium duplex potest institutum sit à Paulo II.) denique Concil. *Paris. 6. c. 48.* quo docetur contra religionem christianam esse, & à diuina abhorreere autoritate, quod Abbatissæ quædam inconsultis Pontificibus virgines viduasque uelarent: hæc enim Abbatissis & confessoribus, & patribus monasteriorum hinc à S. Pontifice conceduntur: vt ritu congruo fiant, in quo peccasse Abbatissæ Parisienses uidentur, suo Marte, atque per se uelando: quod ceremonia exigit fieri manu sacerdotis: si non & Episcopi; si de velo consecrationis accipiatur. nam & hæc regula *c. 9.* tam fratres eremitas, quam sorores consecrandas, ab Episcopo iubet consecrari. quidam enim consecrantur & clauduntur; quidam nec clausi sunt, nec consecrati; sed religiosi, & professi tantum. quæ consecratio aliquando simul cum professione contingit; aliàs professio & receptio per Confessorem generalem fieri solet. de quibus bulla Pij 11. *6. Kal. Oct. Professio-*

1461. anno, inquit, probationis integrè elapso, tibi Priori monasterij, fratres & sorores nouitios probatos atque profiteri sponte cupientes ad professionem Ordinis admittendi autoritate Apostolica tenore presentium licentiam concedimus, ac etiam facultatem. & quamuis vni loco illud rescriptum dirigatur; Martinus tamen V. omnia quorumcumque priuilegia locorum concessa & concedenda communia facit. & singularim bulla Pauli II. eandem communionem tribuit monasterio T. Sed & iterum d. bullæ, licet, inquit, Confessoribus generalibus & patribus supradic-

4.
De uelatione virginum.

5.
Professio-

6.
Licet

Etis, & eorum cuilibet, personas utriusque sexus volentes religionem ipsam suscipere, qua ordinem alium intrare voluissent, a tali voto absolueri, ac etiam liberare auctoritate prefata; illasque ad professionem tali voto non obstante recipere: dummodo in tali religione, de qua voluissent professionem non emisissent; seu intrare religionem Carthusiensem non voluissent. hæc ergo sine dicecesanis possunt hi regulares. sed nec ipsi quidem dicecesanis concessa sunt: multo minus, ut vsu suorum privilegiorum privare illos possint, aut Apostolica concessioni aliquatenus derogare, aut per censuras impedire.

Sed & consensit Ordinarius in quandam, etiam sub conditione, si remanerent patres: quam non admittit Regula iuris; actus legitimi conditionem non recipiunt, neque diem. c. actus. de reg. iur. in 6. & in electionibus & similibus actibus pro non adiectis habentur conditionalia suffragia. voce, inquit c. 2. de elect. in 6. eorum, qui non pure consenserunt, ea vice, in alios recedente. ut admissio Abbatissæ, & aliorum pure consentientium, traxerit vocem dicecesani conditionalem, & pro legitime, & pure professio sit talis habendus. in quo vel vno, istius virilis monasterij omne subsistere, & conservari potuit: ut vllatenus dimitti nequiverit. l. si ut. D. Quod cuiusque universitat. omitto dicis causa dicecesani consensum postulari, ubi privilegia liberam tribuunt recipiendi novitios facultatem.

S. VIII.

De modo probandæ exemptionis.

Aunt denique exemptionem non probari verbis narratiuis: c. si papa. de privileg. in 6. ut nec illius nominatione aliquod honoris, dignitatisve privilegium: c. si summus.

r. Non verbis narratiuis.

de sent. excommuni. in clement. delegatumque ideo huiusmodi narratiua non magis moveri debuisse, quam delegantem: c. super. X. de rescript. at tamen d. c. si papa in suo. tollere se negat alios probandi modos: de clem. liter. de probat. ait, quando papa narratiuam facit rei a se gestæ, per qua, inquit, gratia vel intentio narrata fundatur; censetur super sic narratiuam fidem plenariam adhibendam. fundatur autem hic rescriptum, præter appellationem, super exemptione ne ut illius causa, quam a se prædecessoribus concessam narrat, & quamvis plenam fidem non liciant sic narrata; non negat tamen vllam facere: nec d. c. si summus aliud ait, quam per huiusmodi nominationem nihil noui iuris tribui: presumptionem fieri non negat. ideoque & Delegatus responderi iusserat ad huiusmodi exemptionis allegationes, & diplomata, & deinde per sententiam defignatæ excepta, seu quæ non obstant de legata appellatione, vel exemptione, licuisset exequi: & tamen tunc d. Intimatus. ut contumacia ipsius debuisset pro confessione recipi. l. 11. §. qui tacuit. D. de iur. iur. c. 2. de confess. in 6. c. 1. §. 1. c. 1. §. 9. §. 6. c. suam. c. vlt. X. de cohabit. c. vlt. c. nullus. c. nonne. X. de presump. c. 1. eodem. r. §. 3. c. sanè. 2. §. 2. c. ex confessione, fictione iuris poterat exemptio tanquam simpliciter agnita haberi; & contumax tanquam simpliciter confessus condemnari quia in confessum nullæ dicuntur aliæ iudicis partes, quam ut condemnent. c. praterea. X. de tran. c. si summus. de confess. in 6. imò confessus iure pro iudicato habetur. l. 1. c. de confess. vt & ob hanc contumaciam beneficium appellationis denegetur. l. 1. c. quorum appell. non recip. l. 23. §. fin. de appell. Sanctus Clementis VIII. an. 1600. ar. vlt. & quæ in contrarium dicuntur ad contumacias in principiis iudiciorum committas, pertinent.

Denique oblata fuit inspectio diplo.